

האשה שלום פרק חמשה עשר יבמות קטו. עין משפט
נר מצוה

מסורת הש"ס

(א) ז"ל דלמרינן. יעב"ז,
(ב) ("ז"ה: א) [לעיל 25:
לקמן קטן: ר"ה כב:
בבורות לו, ד] [לעיל כב:
וש"נ, ה] גירסת רש"י לא
דייקא ומינסבא דלמריה
בדדמי, ו לקמן דף קכב,
ו [לעיל פח: וש"נ],
ח רש"ל, ט ז"ל מן המיס.
יעב"ז,

הגהות הב"ח

(א) 'גמ' או דלמא, נ"ב
 גימטא אלפס א"ד כיון
 חזקה הוא דאמר
 בדומי לא אחתי:
 (ב) שם איתליא ביה
 מומח:
 (ג) שם ותפסנא ודא מיס
 שאין להם וכו' חלל ה"ד
 הכא דלמרי: (ד) רש"י
 שם שמי הסם דאמר
 כשנתמלא: (ה) תוס'
 ד"ה או דלמא וכו' פירוש
 ד"ה או הוה פירוש
 פירוש של דבור זה בשם
 מררר"ס ששן: (ו) ד"ה
 אמר וזכרנו זה בורר
 אבוינו' ר' חייק:

הגהות הגר"א

המחמיה עד שתרמיהו מת וחי משו
עשן חי יחי ללדיך אימרחש יסא
כו' אכל לגבי מלחמה איכא למימר
לא אמרה חי לא חומיה דהא חי
צמיא לשקורי לא היו מחזקה מלחמה
צעולם: נפלו עלינו עובדי כוכבים
כו'. והא הכא היא החזיקה וקמתי
נאמנת אלמא אמרינן מה לא לשקר:
הסא דרוב אידי דר אצי. כלומר
הכא כיון דמלחמה קטנה היא דלא
הוה צדיה לא אמרה דדמי אלא
נערה וחזיא ליה דמיא דאשה לא
מחמיה וקמתי: (דף לזו ע"ב)

תוס' חד מקמא'

עֵשׂוֹן. דלחמן ב' הילי דלדדק
איתביתא כ"ו: פספא ידדא. מאש
[חכר] [הכא] [לחילן]: ואשיליז מומא.
כעלה: עד אחד כעלה. מלחמה
כעולס ובא עד אחד ואמר מת כעלין
[ב] מתיעין וזו לא: והכא לא דייקא.
[א] ותריחו אמרי כעלה: כן כדכריס.
כאשר אמה ואמר: מים כעלה: דלחא
למימר כעלה: מים שאין להם סוף.
מפרש כ"ב כחא [למן קח]. כל כעולד
ואין רחא מלכדע רחומין: אשסו
אפור. ואע"פ שיש עדים כשרים
שכדע שמה לא כחא המים ויכא:
ותאמרי

עם אבא יוסי בן סימאי בספינה
כמלחמה דמו ונשים "אפי" מא
להם סוף נינהו ומים שאין להם

וקדמוני עסיא ערדיסקים אספמא ומה
 בן נריה ומיחו קשיא לר"י דצ"פ זה צ"ה
 מדרש לקיש היה קורא אותם רועי צ"ה
 שציעות הימה דמכוחה הם דקלמא כ
 צחק ישראל כדפריש' לעיל: **והא** מים

[illegible]

(א) נראה ד"ל נאמנת דהחזיקה מלחמה בעולם דאינה נאמנת אינו אלא שהחזיקה מלחמה וכו'.

רדאי צעיא אמרה שלום צעולם. ומהימנא השתא נמי מהימנא או
דלמא הכא ליכא למימר מה לה לשקר דליהי גופא לא מכיונה
לשקורי אלא כיון דלחמזק מלחמה אמרה דדמי וסצורה היא שמת.
ואי קשיא חיפשוט ליה ממחנימין דקתני שלום צעולם נחמנת דא

והוא מת בעלי במלחמה קאמרה דאי
על מטתו מאי הריק שלום צבולם
אפי' מלחמה צבולם אמרן לעיל א'
אמרה מת על מטתו הימנא אלא
והוא מת במלחמה אלא טריד אלאמנא

עיישינו עלינו מערה ח
נאמנת שאני התם ^דר
איתרחיש ניסא לדיד
ת"ש ינפלו עלינו עונ
ליסטים הוא מת ונצי
אידי ^גדא"ר אידי אש
גברא דבשילחי הלול
אמרה להו דביתוהו ח
חוז גברא חרובא דשו
סבר רב חייא בר אב
עלינו בית עיישינו ע
מי דמי התם לא קאמו
ועוד גברא חרובא דש

ורב חייא בר אבין
 אימא איניש אחרינא
 גורא ופסתא דידא ד
 ואתיליד ביה מומא
 וערק לעלמא איבעיא
 מהו טעמא דעד
 דמילתא דעבידא ל
 ה"נ לא משקר או ד
 משום דהיא גופא ד
 [ביון דזימנין דסניא ל
 אמר רמי בר חמא ר
 כשירדתי לנהרדעא
 נחמיה איש בית ד
 שאין משיאין את
 ילל פו יוד אחד אל

[illegible]

עם אבא יוסי בן סימאי בספינה ומבעה והשיא רבי נשור
כמלחמה דמו וגשום "אפי" מאה כעד א' דמו וקתני השי
להם סוף גינהו ומים שאין להם סוף אשתו אסורה אלא ה

וּקְדָמוֹנִי עָסִיב עַרְדִּיקְסִים אֶסְפֵּמִיב וּמָה שְׁלֵא עִיבְדוּ צִאֲרֵךְ יִשְׂרָאֵל יוֹלֵדֶשׁ
בֶּן נָרִיָּה וּמִיָּהוּ קָשִׁיב לְרִי' דְּבַפ' זֶה צוֹרֵר (מִסְתַּדְרִין דָּף טו. וַסֵּס) ^(א) ח' ת'
וּמִדְרִישׁ לְקִישׁ הִיָּה קוֹרֵא אֹתָם רוּעִי בְּקֵר וּיֹלֵד לְעֶשֶׂב דְּקֹאֲמֵר הָמָס וְהָס
שְׂבִיעִית הִיָּמָה כְּדוּמוּכָה הָמָס דְּקֹאֲמֵר כֵּן וּמְרִישׁ וּבַפ' קִמָּא דְּמִסְתַּדְרִין
צִאֲרֵךְ יִשְׂרָאֵל כְּדִפְרִישִׁי לְעִיל: **וְהָא** מִיָּם דְּבַמְלָחָה דְּמו. הַשְׁמָא סְלֵקָא

[illegible]

בפועליו הוא כדאמר הם ואמר דדמי ומהאי טעמא מיצעי ליה הכא דלמא לא אחי מה לי לשקר ומרע לחוקה משום דלמרה דדמי וי"ל דשאיני הם דנהי דטרוד בפועליו הוא מכל מקום נחשב קצת ששהרן צמה שטוען דרך ודאי שפרעו ולכך יא' להאמינו צמיגו דלא

בעולם⁽⁶⁾ או דלמא
דמי ולא אתי מה לי

ש"ע ישינו עלינו בית
מת ואני נצלת אינה
ור לה כי הובי לרדודך
נמי איתרחיש גיסא
המחמא

ארי"ל דלא דמי להא דמצינא דצ"ק
דצבא דתרא (דף ה: וס) פרעתין
בתוך זמני אי מהימן במיבו דאי צעי
למימר פרעתין אחר זמני אי אחי
מה לי לשקר ומרע לה לחזקה או
לא דתם מרע לה הכא לא מרע
לה כיון דלאחרה דדמיא ואי לא מרע
התם לפי שאין הווה כלל שיהיה פורע
בתוך זמנו אבל הכא מרע דיכול
להיות אמת דמת במלחמה וכן הא
דקאמר צ"ק האומר בקידושין (דף סד.)
אמר בשעת קידושין יש לי בנים ואין
לי אחים ובשעת מיתה אמר איני
בנים ויש לי אחים ואין אחי (סו.)

פירוש אי הוי איפכא ואין נאמן לאסור
דברי רבי ור' נתן אומר כו' ומפרש
התם טעמא דרבי משום דלמי מה לי
לשקר ומרע לה לחוקה מינו דאי
בעי פטר לה בגיטא אבל הכא אמרה
דדמי ולכן לא מרע ולרבי נתן
דלמר התם לא מרע התם דבעט
מיתה יש לו להיות נאמן יותר:

טעמא דעד אחד נאמן משום דמילתא דעבידא אינלויי
 לא משקר הכא נמי לא משקר. ולא
 יאמר דדמי כיון שהדבר יהיה גלוי
 או דלמא טעמא דנאמן משום דדייקא
 ומיכסא יאמר לא דייקא כלומר
 לעולם לא יאמר עד אחת דדמי

כמו האשה עצמה ומכל מקום אין להאמינו דנהי דלא אמר דדדמי האשה לא דייקא כאן וסומכת עליו יותר ממה כשאומר מת על מטתו כיון דיש רגלים לדבר אבל אין לפרש או דלמא טעמא דעד אחד משום דדייקא ואפי' אמר דדדמי נאמן דהא אפילו דדייקא האשה למה לו להיות נאמן כיון דאמר דדדמי: **אמר רבי עקיבא** בשוורדא דנהיראטא דעבר עיניה שנה.

בסוף ממכת זכרות (דף סב.) אמר רבי עקיבא לא הניח כמותו בארץ ישראל ולכן היה יכול לעבר שנים בחוזה לארץ וכן צריך לומר צ"י שני דמגילה (דף יח:) גבי ר"מ שהלך לעבר שנה בעסקא שלא הניח כמותו בארץ דעסקא חוזה לארץ היא כדאמרין במסות הבבסי (דף ק"ג ע"ב.) חזי חזני

אונס היה וכן יש צירושלמי ירמיה עיבד בחוזה לארץ וכן יחזקאל וצריך
 בן זרנוקי ור' שמעון בן יהודה כו' ושם היה רבי יוחנן גדול מהם
 דוקא אלא חישבו בעלמא עשו אם השנה צריכה להתעבר דהא שנת
 י. ב. וס' אמר דאין מעבדין שנה שביעית ושום אונס היה שלא חישבו
 תך. שראו הנשים שטבעו אבל לא ראו שעהלם י' המים ולכן אמרו צדדמי:
 וחזינן

[illegible]

עין משפט
נר מצוה

א מ״י פ״ג מהלכות
גירושין הלכה ה סמג
שן כ טו״ע אה״ע סי'
ז סק״ד נב:
ז ב מ״י שם הלכה ו
טו״ע שם סעי' גד:
ז ג מ״י שם הלכה יט
טו״ע שם סעי' לג:
ד מ״י שם ופ״כ שם
הל' נו סמג שם טור
ש״ע שם סעי' ג:

מִוֶּסֶף רַע"י

היא גופא דייקא
מינסבא. דייקא עד
יודעת שמת ודאי ואחר
כן נשאת (לעיר בה).
במתי לו. אמרתי לו, כן
ודברים. כאשר אמרת
ויכולן חלוקין עליו (לקמן)
משובשת (כב).
גניסות. שאני יכול לילך
אלס ולהעיד זה שמעתי
(שם).

תוספות ישנים

ששה כלי זיינה עליה.
ש לנו לומר שהמתינה
ד. גמר. וא"ת היכי
שכחת מת בעלי במלחמה
ללא מהמנא. י"ל דדוקא
ליסטיס יחיד. אבל
מלחמה יראה היא
למחזיו:

זוים' חד מקמא' (המשורר)

פ'י במלחמה נאמנה אל
 ששנה דאמה תת בעל
 למלחמה וקחני נאמנה
 תרין שרי ויל דמתי
 שן ששאר תת סתם
 ששולם בעולם ארבע
 ת על מנת דוקא
 ארבע
 ובששולמה
 מנאמרי תת
 למלחמה אקמה ולפי
 הוה שפרשתי אל
 שיא מירי דאשפר
 אקומי מתי' נון
 דקא מצאנוי חורגא
 יסיס באו בלו ותרונה
 ששולמה בעולם ארבע
 נאמנה ובששולם בעולם
 אאמנה וקסא לך
 קא מיכיעי ליטשט
 ומומי דקתי מלחמה
 בעולם ארבע נאמנה
 לך לישך ארבע
 מה על מנת אלמנה
 אברי' אל שרי
 מוקד חורג תרין דקא
 וסוף ששולמה
 בעולם מרחה לך
 על מנת וזה
 תרין אינו מספיק למה
 למלחמה וקברווי דהתם
 מרחה דהתם
 למלחמה וקברווי אקמה
 וזה מיחננה לך
 וסוף ארבע אברה
 ת במלחמה אל הכי
 וסבור
 וסבור חוקה דאברה
 ודמרי אל שקמה לפי
 נעמה אל מארנין מן דר
 וסבור שקמה לפי דעה
 ויחית אל מנת דה
 אל חוקה אל
 ששקרת כפי דעה אבל
 ששחוקה חית למלחמה
 שקמה כיון דארבע
 מה סמנה אל שקמה
 המנינן אל לחכי בעל
 אל אמה מן לישך
 ששקמה אל חורמה
 וזמנא אל פרתח דר
 וסבור וקברווי פ'י מארמי
 תת בארמי חוקה
 תת מארנין מ'ל שקמה
 לישך ולפום אל שקמה
 וסבור דאשפר חור
 וסבור אל חור
 וקא ודילמא שטנה דר
 אלסס סוף ומומי
 אהתא דקברווי כיון